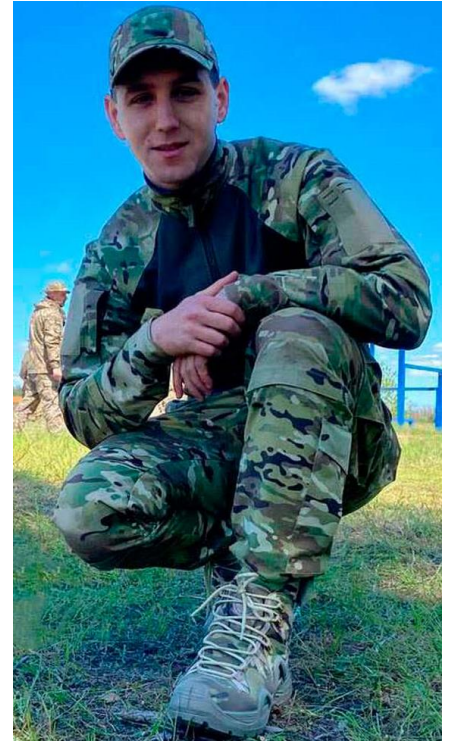

Попченко Дмитро Володимирович,
Ембер

Спогади матері,
Наталії Попченко

Зже минуло понад 14 місяців без тебе.
А тобі казав туди зб. "Чому саме ти, сирок? за
що? Чому все так вишло? Кажуть, що гає
мікхе? Ні." З кожним днем рани стають все
глибшими та болючими. А твої мрії, сирок, так
і замиштался нездійсненіми.

Спогади про сина дуже теплі, самі найкра-
шні. Дмитрик - звичайний юнак. Його особ-
ливність в тому, що він світив сонцем. Поряд-
ний, добрий, веселий, справжній, високочиний,
сміливий, вмісливий. Найкращий. Це все
про нього.

В житті дуже любив комфорт, шматку
їжі, гарний одяг. Це все він мав. Діти
просто обожнював спорт. З дитинства
займався різними видами спорту, брав
участь у спортивних змаганнях, але фут-
бол - його найбільша любов, він віддавав
всього себе у котній грі. Все, що грав з ним,
знають, він був одним із найкращих.

Це одна його любов - кіберспорт. Чоловік
комп'ютерна гра - "Дота". Звідси його
позивний "Ембер". Чому саме він? Він
такий же швидкий як і Дмитрик.
Це одна його захоплення - джампінг.
Він брав участь у стрибках з арокного моста
м. Запоріжжя, з 5 м. падіння. Дочі хо-
тів продовжувати, збільшуючи висоту і
гає падіння. Але... Життя війна.

Сирок, я дуже тебе люблю! Кожної
хвилини згадую те життя, коли ти був
ві мною поруч. Ти був мене живий.
Живим і житимеш у моєму серці назавжди.

